

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEMEZLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru no. 44697/07

Hüseyin Ferhat AKSU / Türkiye

Başkan,

Ledi Bianku,

Hâkimler,

Nebojša Vučinić,

Jon Fridrik Kjølbro,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla 23 Ocak 2018 tarihinde Komite halinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

28 Eylül 2007 tarihinde yapılan yukarıdaki başvuruyu göz önüne alarak, Davalı Hükümet tarafından ibraz edilen görüşleri ve bu görüşlere cevaben başvuran tarafından ibraz edilen görüşleri dikkate alarak,

Gerçekleştirilen müzakerelerin sonucunda aşağıdaki kararı vermiştir:

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2020. Bu gayri resmi çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

OLAYLAR

1. Başvuran Hüseyin Ferhat Aksu 1980 doğumlu bir Türk vatandaşı olup İstanbul'da ikamet etmektedir. Mahkeme önünde İstanbul barosuna kayıtlı Avukat Ali Rıza Aksu tarafından temsil edilmiştir.

2. Türk Hükümeti ("Hükümet") ise kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

3. Dava konusu olaylar, taraflarca ifade edildiği şekliyle aşağıdaki gibi özetlenebilir:

4. Karayolları Genel Müdürlüğü belirtilmeyen bir tarihte İstanbul'da bulunan bir araziye (pafta no. 141) otoban yapılması için el koymuştur

A. İlk yargılamalar dizisi

5. Arazinin müşterek maliklerinden bir kaçı 30 Ocak 2003 tarihinde Tuzla Asliye Hukuk Mahkemesi nezdinde 141 pafta no.'lu araziye kamulaştırmasız el atıldığını iddia ederek tazminat davası açmışlardır.

6. Arazinin müşterek maliklerini 3 Şubat 2003 tarihinde imzalanan bir sözleşme ile taleplerini başvurana devretmişlerdir.

7. Tuzla Asliye Hukuk Mahkemesi 21 Mayıs 2004 tarihinde gecikme faizi ile birlikte 93.827.922.154 eski Türk lirasının ¹(yaklaşık 49.000 avro) başvurana ödenmesine karar vermiştir.

8. Yargıtay, 14 Mart 2005 tarihinde ilk derece mahkemesinin kararını onamıştır.

9. İdare, 180.726 yeni Türk lirasını (yaklaşık 97.000 avro) 27 Mart 2007 tarihinde başvurana ödemiştir.

---

1. 93.827,93 yeni Türk lirasına tekabül etmektedir.

1 Ocak 2005 tarihinde yeni Türk lirası, eski Türk lirasının yerini alarak tedavüle çıkmıştır.

1 yeni Türk lirası = 1.000.000 eski Türk lirası.

10. İcra Müdürlüğünün 15 Aralık 2009 tarihinde hazırladığı bir belgeye göre, idarenin halen 16.413 yeni Türk lirasına (yaklaşık 7.460 avro) tekabül eden bakiye borcu bulunmaktaydı.

A. İkinci yargılamalar dizisi

11. 141 pafta no.'lu arazinin diğer müşterek malikleri 6 Şubat 2003 tarihinde Tuzla Asliye Hukuk Mahkemesi nezdinde kamulaştırmasız el atma nedeniyle tazminat davası açmışlardır.

12. Söz konusu arazi sahipleri, 7 ve 10 Şubat 2003 tarihleri arasında imzalanan sözleşmelerle taleplerini kısmen başvurana devretmişlerdir.

13. Tuzla Asliye Hukuk Mahkemesi 21 Mayıs 2004 tarihinde gecikme faizi ile birlikte 228.383.784.143 eski Türk lirasının (yaklaşık 120.000 avro) başvurana ödenmesine karar vermiştir.

14. Yargıtay, 19 Nisan 2005 tarihinde ilk derece mahkemesinin kararını onamıştır.

15. İdare, başvurana 421.766 yeni Türk lirasını (yaklaşık 226.700 avro) 28 Mart 2007 tarihinde ödemiştir.

16. İcra Müdürlüğünün 15 Aralık 2009 tarihinde hazırladığı bir belgeye göre, idarenin halen 19.766 yeni Türk lirasına (yaklaşık 9.000 avro) tekabül eden bakiye borcu bulunmaktaydı.

ŞİKÂYETLER

17. Başvuran, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesi ve Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesi kapsamında , lehine verilen bağlayıcı ve icra edilebilir kararları İdarenin uzun bir süre tam olarak uygulamamasından ve Türkiye'de yıllık enflasyon oranının çok yüksek olduğu bir dönemde tazminat gecikme faizinin eksik ödemesinden şikâyetçi olmuştur.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

A. Ulusal makamların ulusal mahkeme kararlarını icra etmemesine ilişkin şikâyet hakkında

18. Başvuran, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesine ve Sözleşme'ye Ek 1 no.lu Protokol'ün 1. maddesine dayanarak, ulusal makamların ulusal mahkemeler tarafından kendisine ödenmesi hükmedilen tazminatın ödemesinin geciktirmesinden şikâyetçi olmuştur. Başvuran, ayrıca, aynı maddeler kapsamında, idarenin, kendisine verilmesi kararlaştırılan tazminatın tamamını halen ödemediği konusunda da şikâyette bulunmuştur.

19. Hükümet, 6384 sayılı Kanun uyarınca, yargılamaların uzunluğuna ve kararların icra edilmemesine ilişkin başvuruların ele alınması amacıyla yeni bir Tazminat Komisyonunun kurulduğunu belirtmiştir. Hükümet, dolayısıyla, başvuranın, Tazminat Komisyonuna herhangi bir başvuru yapmamış olması nedeniyle, iç hukuk yollarını tüketmemiş olduğunu ileri sürmüştür.

20. Mahkeme, Hükümet tarafından belirtildiği üzere, *Ümmühan Kaplan/Türkiye* (no. 24240/07, 20 Mart 2012) davasında pilot karar usulünün uygulanmasının ardından Türkiye'de yeni bir iç hukuk yolunun oluşturulduğunu dikkate alır. Ardından, Mahkeme *Demiroğlu ve Diğerleri/Türkiye* ((k.k.), no. 56125/10, 4 Haziran 2013) davasındaki kararında, başvuranların iç hukuk yollarını, yani yeni hukuk yolunu tüketmedikleri gerekçesiyle başvuruyu kabul edilemez bulmuştur. Mahkeme, bu kararı verirken, özellikle, bu yeni hukuk yolunun muhtemel surette (*a priori*) erişilebilir olduğunu ve kararların icra edilmemesiyle ilgili şikâyetler için makul bir tazmin imkânı sunabildiğini değerlendirmiştir.

21. Mahkeme, *Ümmühan Kaplan* (yukarıda anılan, § 77) davasında vermiş olduğu kararda, yine de, önceden, Hükümete bildirilmiş olan bu türden başvuruları olağan prosedür uyarınca inceleyebileceğini vurguladığını kaydetmektedir.

22. Hükümetin başvuranın 6384 sayılı Kanun'la getirilen yeni iç hukuk yoluna başvurmadığına ilişkin itirazını göz önünde bulundurarak Mahkeme, *Demiroğlu ve Diğerleri* (yukarıda anılan, §§ 24-36), *Turgut ve Diğerleri/Türkiye* ((k.k.), no. 4860/09, 26 Mart 2013) davalarında vardığı sonucu yinelemektedir.

23. Mahkeme, yukarıdaki hususlar ışığında, başvurunun bu kısmının, Sözleşme'nin 35 §§ 1 ve 4 maddesi uyarınca, iç hukuk yollarının tüketilmemiş olması nedeniyle reddedilmesi gerektiği kanaatine varmıştır.

B. Diğer Şikâyetler

24. Başvuran, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesine ve Sözleşme'ye Ek 1 no.lu Protokol'ün 1. maddesine dayanarak, söz konusu zamanda enflasyonun yüksek olmasına rağmen kendisine ödenmesi gereken tazminat üzerinden hesaplanan gecikme faizinin yetersiz olduğundan şikâyet etmiştir.

25. Mahkeme, mevcut bilgi ve belgeleri göz önünde bulundurarak ve şikâyet konusu hususları, görev alanına girdiği ölçüde dikkate alarak, Sözleşme veya Ek Protokollerde belirtilen hak ve özgürlükler açısından herhangi bir ihlalin söz konusu olmadığı kanaatine varmıştır. Dolayısıyla, Mahkeme, başvurunun bu kısmının, açıkça dayanaktan yoksun olduğu ve Sözleşme'nin 35. maddesinin 3 (a) ve 4. fıkraları uyarınca reddedilmesi gerektiği sonucuna varmıştır.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir.*

İşbu karar, İngilizce olarak tanzim edilmiş ve 15 Şubat 2018 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Ledi Bianku
Başkan